

मानव अधिकार अवस्था

सेप्टेम्बर देखि डिसेम्बर

२०१२

हिमराइट्स लाइफलाइन एक चिनारी

मिति : १० जनवरी २०१३

मानव अधिकारको क्षेत्रमा कार्यरत संस्था हिमालयन ह्युमन राइट्स मोनिटर्स (हिमराइट्स) ले गम्भीर प्रकृतिका मानव अधिकार उल्लंघनविरुद्ध मानवीय मूल्य मान्यताको संरक्षण गर्न हेल्पलाइन जीवन जोगाउ अभियान प्रारम्भ गरेको थियो । लाइफलाइन मानव अधिकार उल्लंघन गर्ने प्रवृत्तिको विरुद्ध सम्बोधन गर्नका लागि एउटा अभियानको रूपमा संचालन भइरहेको छ । यसले विगतमा राज्य र माओवादी पक्ष बीचको भएको सशस्त्र द्वन्द्वको दौरानमा मानवीय मूल्यमा आएको गम्भीर हासको अवस्थालाई सम्बोधन गरेको थियो । यसको साथै यसले द्वन्द्वको अवस्थामा मानव अधिकार रक्षकहरूबाट गरिनु पर्ने तत्काल सम्बोधन गर्ने कार्यको दायित्व निर्वाह गरेको थियो । हिमराइट्स सशस्त्र द्वन्द्वसँग सम्बन्धित मानव अधिकार उल्लंघनको विरुद्ध राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चहरूमा वकालतका साथै पीडितहरूको उद्धार, रिहाइ गर्ने, सत्य तथ्य पत्ता लगाउने कार्यमा संलग्न रहेको थियो ।

हिमराइट्सले वर्तमान संक्रमणकालिन अवस्था समेतलाई मध्यनजर गर्दै आफ्ना क्रियाकलापहरूलाई निरन्तर दिदै आएको छ । हिमराइट्सको जिल्ला कार्यालयहरू तथा सम्पर्क व्यक्तिहरूको माध्यमबाट संकलित मानव अधिकार, महिला अधिकार तथा बाल अधिकार विरुद्धमा भएका घटनाहरूको सत्यतथ्य सूचनाहरू संकलन गरी विद्यमान मानव अधिकारको अवस्थाको बारेमा सु-सूचित गर्ने काम गर्दै आउनुको साथै जघन्य प्रकृतिका मानव अधिकार उल्लंघनका घटनाहरूको सत्यतथ्य पत्ता

चार महिनाका प्रमुख घटनाहरूको सार संक्षेप :

- १) ५ सेप्टेम्बर २०१२ मा महोत्तरी पशुपतिनगर गाविस -२ की ४५ वर्षीया सुमित्रादेवी ठाकुरलाई उनकै कान्छो छोरा २७ वर्षीय रामबाबु ठाकुरले गोली हानी हत्या गरेको । छोरा र बाबुआमाबीच घरायसी विषयमा विवाद बढ्दै जाँदा रामबाबुले एक्कासी गोली चलाएर आमाको हत्या गरेको थियो ।
- २) १० सेप्टेम्बर २०१२ बाराको छतवा गाविस-३ निवासी महिला अधिकारकर्मी ३२ वर्षीया सरिता देवी चौरसियाको अज्ञात समूहले घाँटीमा धारिलो हतियार प्रहार गरी हत्या गरेको छ । मटिअर्वा गाविस-२ स्थित आँपको बगैँचामा उनको हत्या गरी फालिएको अवस्थामा लास प्रहरीले फेला पारेको हो ।
- ३) २८ सेप्टेम्बर २०१२ मा सिराहाको महेशपुर पतारी र जिभौल गाविसको सीमावर्ती स्थानमा मध्यरात प्रहरीको गोली लागी असनपुर गाविस-८ स्थित गोलबजारका अन्दाजी २२ वर्षीय सन्तोष सिंहको मृत्यु भएको छ ।
- ४) २ अक्टोबर २०१२ मा पुनरावेदन अदालत जनकपुरका बहालवाला न्यायाधीश विनोद शर्माका बुबाको हत्या भएको छ । ८७ वर्षीय बुवा अम्बिकाप्रसाद घिमिरलाई ओखलढुंगा,को पोकली-२ लेतीमा बिहीबार राति अज्ञात समूहले हत्या गरेका छन्
- ५) १४ अक्टोबर २०१२ मा सुनसरीको बबिया- १ रामेश्वर मेहताको घरमा विस्फोट हुँदा मेहताकी बुहारी ३५ वर्षीया सीतादेवी मेहता र उनकी आठ महीनाकी छोरीको मृत्यु भएको छ ।
- ६) ३ नोभेम्बर २०१२ मा एमाओवादी पूर्वसभासद् सफिक मियाँले १३ वर्षीया बालिकालाई एक वर्षदेखि बलात्कार गरेको खुलासा ।
- ७) ५ नोभेम्बर २०१२ मा बाँके कचनापुर गाविस-५ की ३२ वर्षीया महिला ०६९ कात्तिक २० गते घर नजिकको मिलबाट तोरी पेलाएर घर फकिने क्रममा मडुवा खोला नजिक सामूहिक बलात्कार भएको छ ।
- ८) १३ नोभेम्बर २०१२ मा भोजपुर पात्लेपानी गाविस - ३ की एक पाँच वर्षीया बालिकालाई सोही स्थान निवासी १८ वर्षीया युवकले बलात्कार गरेका छन् । घरमा कोही नभएको मौका छोपेर ती बालिकालाई युवकले बलात्कार गरेका थिए ।
- ९) १६ नोभेम्बर २०१२ मा दैलेख जिल्लाको कटी गाविसस्थित मामा घरमा तिहार मनाउन आएकी जाजरकोट जिल्लाकी एक दलित बालिकालाई प्रहरी जवान सिंहबहादुर रावतले जबरजस्ती करणी गरेका छन् । जाजरकोट जिल्ला मजकोट-४ घर भई हाल जिल्ला प्रहरी कार्यालय बढियाँमा कार्यरत जवान रावतले जाजरकोटकै मजकोट-६ बस्ने १४ वर्षीया कमला नेपाली (नाम परिवर्तन) लाई करणी गरेका थिए ।

जाजरकोट घर भए पनि ३९ वर्षीय रावत सुर्खेत बस्दै आएका छन् । उनले दैलेखको बेस्तडा बजारस्थित शेरबहादुर बस्नेतको होटलमा बालिकालाई शुक्रबार राति बलात्कार गरेका थिए ।

१०) १८ नोभेम्बर २०१२ मा त्रिभुवन विमानस्थलमा उत्रदा साउदी अरबबाट घर फर्केकी एक युवतीमाथि अध्यागमन विभागका कर्मचारी तथा प्रहरीले लुटपाट गर्नुका साथै बलात्कार गरे । अर्काको नामको राहदानीमा विदेश गएको ती युवतीमाथि सोधपुछ गर्ने नाममा अध्यागमन विभागकै नायब सुब्बा सोमनाथ खनालले उनीसँग भएको आठ हजार पाँच सय रियाल लुटपाट गर्नुका साथै प्रहरी जवान पर्शुराम बस्नेतले उनीमाथि बलात्कार गरेका थिए ।

११) २१ नोभेम्बर २०१२ कैलालीको मालाखेती गाविसका पूर्व गाविस अध्यक्ष दिर्घराज भट्टको अज्ञात समूहले बुधवार राती हत्या गरेको छ । मालाखेती वडा नं. २ निवासी भट्ट नेपाली काँग्रेसबाट गाविस अध्यक्ष निर्वाचित भएका थिए । उनलाई अज्ञात समूहले घाँटी रेटी हत्या गरिएको थियो ।

१२) २८ नोभेम्बर २०१२ धनकुटास्थित मारेकटहरे गाविस-४ पारिखाप्राङ्ग स्थायी घर भई परेवादिन गाविस-७ नाम्जाङ्ग स्थित दिदीको घरमा बस्दै आएको ११ वर्षीया एक बालिकाको बलात्कार पछि हत्या भएको छ । बालिका घाँस काट्न गएको बेला नजिकैको जंगलमा बलात्कार पछि हत्या गरिएको थियो ।

१३) २ डिसेम्बर २०१२ सिरहाको गोविन्दपुर ७ का सहमत मियाले घरायसी विवादमा आफ्नी श्रीमतीलाई कुटपीट गरी हत्या गरेका छन् । घरायसी विवाद हुँदा सहमत मियाले २२ वर्षीया पत्नी सनीचरी खातुनलाई कुटपीट गरी हत्या गरेका हुन् ।

१४) ४ डिसेम्बर २०१२ जनकपुर नगरपालिका वडा नं. ४ स्थित तिरहुतिया गाछी नजिक दुई समूह बीच झडप हुँदा एक जनाको हत्या भएको छ । अज्ञात समूहको छुरा प्रहार गरी जनकपुर-४ का २२ वर्षीय गौरीशंकर मिश्रको हत्या गरिएको हो ।

१५) ३ डिसेम्बर २०१२ मा धादिङ्का फरक फरक गाउँमा गरी १२ घण्टाको फरकमा २ जनाको विवत्स तरिकाले हत्या भएको छ । गुम्दी गाविस ७ मा एमाओवादी जिल्ला सदस्य वियज तामाङ्को भएको छ, भने सोही जिल्ला स्थित दाखा गाविसका भीषण सिखडाको पनि अपहरण पछि हत्या भएको छ ।

१६) ७ डिसेम्बर २०१२ मा, दिदीको घर गएको बालिकामाथि यौन दुर्व्यवहार गर्ने युवकलाई दार्चुला प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । खार ७ सुन्नामुन्नाका २२ वर्षीय पदमराज टमटालाई प्रहरीले आइतबार नियन्त्रणमा लिएको हो । टमटाले बैतडी खार ३ चौकी १० वर्षीया

बालिकालाई मंसिर २२ गते बलात्कार गरेका थिए । सुन्नामुन्नामै दिदीको घर गएकी उनलाई टमटाले गोठमा लगेर बलात्कार गरेको खुलासा भएको छ । उनी विहेमा सहभागी हुन दिदीको घर गएकी थिइन् । घरमा कोही नभएको बेला गोठमा लगेर बलात्कार गरेको स्थानीयवासीले बताए । दुवैका आफन्तले घटना मिलाउन खोजे पनि सहमति नभएपछि प्रहरीमा उजुरी परेको थियो । सहमति हुन नसकेपछि बालिकाका आफन्तले २९ गते दल्लेक प्रहरी चौकीमा उजुरी दिएका थिए । बालिका र युवकबीच साली-भिनाजु नाता पर्छ ।

१७) ८ डिसेम्बर २०१२ मा जिउँदै पेट्रोल छर्केर आगो लगाइएकी बर्दिया ८ गुलरियाकी १६ बर्षिया युवती शिवा हासमीको १२ डिसेम्बर २०१२ मा मृत्यु भयो । शरीरको ९० प्रतिशत भाग जलेकी हासमीको विर अस्पतालमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको थियो ।

१८) ९ डिसेम्बर २०१२ धादिङको आगिन्चोकमा आफ्नै श्रीमानद्वारा श्रीमतीको हत्या भएको छ । आगिन्चोक ५ की ३२ वर्षीया पम्फा शर्मा भुसालको घरायसी सामान्य विवाद हुदा बिहान तीन बजे सुतिरहेको समयमा ३४ बर्षीय होमनाथ उपाध्यायले घाँटी थीचेर हत्या गरेका थिए ।

१९) १५ डिसेम्बर २०१२ मा काठमाण्डौको अनामनगर स्थित कृष्ण प्रसाईको घरमा काम गर्न बसेकी ३१ वर्षीया सरस्वती सुवेदीको रहस्यमय तरिकाले हत्या भएको थियो ।

२०) २४ डिसेम्बर २०१२ मा उदयपुरको रामपुर ठोक्सिला २ निवासी ७० बर्षिया बृद्धालाई सोही गाविस २ का २८ बर्षिया सूर्यबहादुर तामाङ्गले पिडितकै घरमा गएर बलात्कार गरेका छन् ।

२१) २६ डिसेम्बर २०१२ मा बारा जिल्ला प्रस्टोका ५ की १८ बर्षिया विन्दु ठाकुरको उनकै बाबु रामा ठाकुरद्वारा जलाएर हत्या गरियो । एक युवकसँग प्रेम सम्बन्ध रहेका कारण बाबुले हत्या गरेका थिए ।

२२) २८ डिसेम्बर २०१२ मा दैलेख नारायण ६ नमुना बस्तीका कुमारो सार्कीले घरायसी विवादमा आफ्नै श्रीमति चावली सार्कीलाई आगो लगाई घाइते बनाएका छन् । नाबालक छोराछोरी तथा उनको गुहार पछि छिमेकीले उद्धार गरी उनलाई अस्पताल लगेका थिए ।

२३) २९ डिसेम्बर २०१२ मा रोल्पा जिल्ला घर भई थानकोट दहचोकस्थित महालक्ष्मी ईटाभट्टामा काम गर्ने एक १४ बर्षीया बालिकामाथि सोही ठाँउमा काम गर्ने मनोज डंगोलले बलात्कार गरेका थिए ।

२४) ३१ डिसेम्बर २०१२ मा सिराह धनगढी गाविस ९ मुसहरनिया की २२ बर्षिया सुस्त मनस्थिती भएकी युवतीमाथि सोही गाउँ निवासी वीरेन्द्र साह तथा सुरेश साहले बलात्कार गरेका छन् । बाखा चराउन गएका बेला ती युवतीमाथि बलात्कार भएको थियो ।

मानव अधिकार अवस्था

यो ४ महिनाको अवधिमा नेपालको मानव अधिकार अवस्था गम्भीर रहेको पाइयो । हिमराइट्सद्वारा अभिलिखित घटनाहरूको विश्लेषण गर्दा यस अवधिभित्र मानव अधिकारको स्थिति निम्न रहेको देखिन्छ ।

(क) महिलाविरुद्धका हिंसासात्मक घटनाहरूको शृङ्खलामा वृद्धि

विगत ४ महिनामा महिलाविरुद्ध गम्भीर प्रकृतिका हिंसात्मक घटनाहरूले स्थान ओगटे । विगतमा भै यस अवधिमा पनि मानव अधिकार उल्लंघनका घटनाहरूमा महिलाविरुद्धका हिंसात्मक घटनाहरू नै अग्र पंक्तिमा रहेको पाइयो । बर्दियाका शिवा हास्मी, काठमाण्डौकी घरेलु श्रमिक सरस्वती सुवेदी, तथा बाराकी १८ वर्षीय किशोरी विन्दु ठाकुरको हत्या तथा सीता राईमाथि भएको घटनाका पीडकहरूलाई कारवाही गरी पीडकहरूलाई कानूनको कठघरामा ल्याइएको छैन । महिला हिंसा विरुद्ध नागरिक समाजको पहलमा दिनदिनै विरोध प्रदर्शन भइरहेको सन्दर्भमा बाराकी मानवअधिकारकर्मीको विभत्स ढंगले हत्या हुनुले समाजका कुनैपनि नागरिक सुरक्षित छैनन् भन्ने कुरा पुष्टि हुन्छ । महिला विरुद्ध हुने सबै प्रकारको हिंसा अन्त्यका लागि गत नोभेम्बर २५ देखि डिसेम्बर २० सम्मको १६ दिने अभियान अर्न्तगत महिलासँग सम्बन्धित संघ संस्थाहरूको कार्यक्रमहरू सञ्चालन भइरहेकै बेला मात्रै १२ जना महिलाहरूको हत्या भयो । गत मंसिर महिनामा मात्र १६ महिलाहरूको हत्या गरियो । *ओरेकका तथ्यांक अनुसार २०६९ वैशाख देखि मंसिरसम्ममा ८८ जना महिलाहरूको हत्या भएको देखिन्छ ।* हिंसा विरुद्धको अभियानलाई नै चुनौती दिने गरी महिलालाई जिउंदै जलाउने यातना दिने जस्ता घटनाले निरन्तरता पाइरहनुले मानवीय मूल्य मान्यतामा गम्भीर ह्रास आएको देखिन्छ ।

यसैगरी यस अवधिमा बलात्कारका शृंखलावद्ध घटनाहरू भए । बलात्कारमा पर्नेहरूमा ५ वर्षकी बालिकादेखि ७० वर्षसम्मका महिलाहरू रहेका छन् । बलात्कारका पीडकहरूमा पूर्व सभासद, सुरक्षाको जिम्मेवार लिएर बसेका प्रहरीहरूसमेत रहेका छन् । बलात्कारको घटना भइसकेपछि सकेसम्म स्थानीय रुपमा मिलाउने, आर्थिक प्रलोभनमा पारी घटनालाई सामसुम बनाउने प्रवृत्ति हावी रहेको छ । उजुरी गर्न जाँदा प्रहरीले दर्ता गर्न आलटाले गर्ने, उजुरी भएका घटनाहरूलाई संवेदनशील ढंगले नलिने, उजुरी पछि पनि पीडकले सके पीडितलाई डर धम्की देखाउने र नसके पैसाको प्रलोभनमा पारी उजुरी फिर्ता लिन दबाव दिने र प्रहरीका सामुन्ने बोलाई मिलापत्र गराउने जस्ता गैरकानुनी कामसमेतहरू हुने गरेको छ । यसैगरी बलात्कारका घटनाहरूमा उजुरी लिने, सोधपुछ गर्ने, अनुसन्धान गर्ने महिला मैत्री वातावरण हुन नसक्दा पनि बलात्कारका घटनाहरूले प्रश्रय पाइरहेका छन् । यसले कतै राज्यका सरोकारवाला संयन्त्रहरू महिलाविरुद्ध हुने बलात्कारका घटनाप्रति उदासिन त छैनन् भन्ने प्रश्न समेत जन्माएको छ । जबसम्म बलात्कारका पीडकहरूमाथि हदैसम्मको कडा कानुनी कारवाही हुँदैन, पीडितलाई पीडकबाटै क्षतिपूर्ति दिलाउने व्यवस्था हुँदैन तथा यसका विरुद्ध एउटा सशक्त सचेतन अभियान सञ्चालन हुँदैन तबसम्म बलात्कारका घटनाहरू निरन्तर भइरहने देखिन्छ ।

(ख) बालअधिकार

यस अवधिमा बालअधिकार उल्लंघनका घटनाहरूले पर्याप्त स्थान लिएका छन् । भोजपुरमा ५ वर्षीया बालिका बलात्कारमा पर्नु, दैलेखकी १४ वर्षीया बालिका प्रहरीबाटै बलात्कारमा पर्नु, पूर्व सभासदबाट १३ वर्षीया बालिकालाई विगत १ वर्षदेखि निरन्तर बलात्कार गर्नु, धनकुटा मारकटहरे गाविसकी ११ वर्षीया बालिकाको बलात्कारपछि हत्या हुनु, वैतडीकी १० वर्षीया बालिका बलात्कारमा पर्नु र थानकोट दहचोक स्थित एक ईटाभट्टामा १४ वर्षीया बालिका बलात्कारमा पर्नुआदिले बालिकाहरूको सुरक्षामाथि गम्भीर प्रश्न चिन्ह खडा गरेको छ । बालिकाहरूमाथि हुने बलात्कारका घटनाहरू अझ बढी लुकाइने गरेको छ । बालिकाको भविष्य, उनको विवाह आदिको नाममा अधिकांश घटनाहरू कित लुकाइने गरेका छन् कि भित्र भित्रै मेलमिलाप गरी सामसुम पारिने गरेका छन् । पीडित बालिकाका

अभिभावकहरु तथा पीडकहरु बीच हुने यस प्रकारका क्रियाकलापहरुले गर्दा बलात्कारीहरु आफूले गरेको अपराधको सजायबाट उन्मुक्ति पाउने आधार तयार गरेको छ । अझ कतिपय यस्ता घटनाहरुमा हुने कथित मेलमिलाप प्रहरीहरुको रोहबरमा हुने गरेका पाइएका छन् ।

हिमराइट्समा अभिलेखित सूचनाहरु

हिमराइट्स लाइफलाइनले जिल्लास्थित कार्यालयहरु तथा सम्पर्क व्यक्तिहरुको माध्यमबाट बालअधिकार, महिला अधिकार तथा मानवअधिकार उल्लंघनका घटनाहरुको अभिलेख राखेको छ । यसका लागि जिल्लास्थित हिमराइट्सका अनुगमनकर्ताहरुले उनीहरु कार्यरत जिल्लामा भएका सूचनाहरु संकलन गर्दछन् । त्यसै गरी संचार माध्यमहरुमा प्रकाशित सूचनाहरुलाई पनि यो मानव अधिकारको अवस्था विश्लेषणको आधार मानिएको छ ।

अनुगमनबाट सेप्टेम्बर २०१२ देखि डिसेम्बर २०१२ सहित गरी चार महिनाको अवधिमा करिब २७५ वटा मानव अधिकार तथा बाल अधिकार उल्लंघनका घटनाहरु अभिलेखित भएका छन् । जसमा सेप्टेम्बर महिनामा मा ५० अक्टोबर महिनामा मा ५८ वटा र नोभेम्बर महिनामा ५२ वटा र डिसेम्बर महिनामा ५५ वटा गरि जम्मा २१४ मानव अधिकारका घटनाहरु भएका छन् भने यस अवधिमा ६० वटा बाल अधिकार उल्लंघनका घटनाहरु भएका छन् । जसमध्ये सेप्टेम्बर १० अक्टोबर १७ वटा र नोभेम्बर महिनामा १६ वटा र डिसेम्बर महिना १७ वटा घटनाहरु सूचिकृत गरिएको छ । चार महिनाको अवधिमा मुलुकभरीका लगभग ५२ वटा जिल्लाहरुमा भएका घटनाहरुको आधारमा यो सूचाङ्क तयार पारिएको छ ।

चार महिनामा भएका घटनाहरुको समीक्षा गर्दा विभिन्न पार्टीका भातृ संगठनहरुले पार्टीको निर्णयको नाममा आन्दोलनका निमित्त चन्दा संकलन कार्य जारी राखेका छन् । त्यसै गरी बेलाबखत देखापर्ने सशस्त्र तथा अज्ञात समूहहरु तथा सर्वसाधारणहरु पनि माथि उल्लेखित घटनाहरुका लागि जिम्मेवार भएको पाइएको छ ।

HimRights

तालिका १ : मानव अधिकार उल्लंघनका घटनाहरू

मानव अधिकार उल्लंघन	सेप्टेम्बर	अक्टोबर	नोभेम्बर	डिसेम्बर
हत्या	९	११	१२	१४
अज्ञात शव प्राप्त	२	४	३	३
गोली लागी घाइते - विभिन्न समूहबाट	०	०		१
अपहरण	३	३	३	२
ज्यान मार्ने धम्की	४	३	३	३
कुटपिट / प्रहरीसँगको झडपमा घाइते	७	८	४	६
महिला हत्या/हिंसा	७	६	५	८
बोक्सीको आरोपमा यातना (महिला)	४	६	३	३
महिला हिंसा - कुटपिट (अन्य कारणबाट)	७	८	९	४
यौन दुर्व्यवहार (महिला)	५	६	६	८
विष्फोटन	०	१	१	०
विष्फोटनबाट घाइते	०	०		०
बम विष्फोटनबाट मृत्यु	०	१		०
बन्द (नेपाल, क्षेत्र, जिल्ला)	२	१	३	२
चन्दा	०	०	०	१
जम्मा	५०	५८	५२	५५

तालिका २ : बाल अधिकार उल्लंघन

बाल अधिकार उल्लंघन	सेप्टेम्बर	अक्टोबर	नोभेम्बर	डिसेम्बर
हत्या	०	०	२	०
अपहरण / बेपत्ता	१	०	२	३
यातना / घाइते / कुटपिट	३	६	२	६
यौन दुर्व्यवहार	६	८	७	६
विद्यालय बन्द आक्रमण	०	२	२	२
बम विष्फोटनबाट घाइते	०	०	१	०
बम विष्फोटनबाट मृत्यु	०	१	०	०
विद्यालयमा बम विष्फोटन	०	०	०	०
विद्यालयको भौतिक संरचना माथि आक्रमण	०	०	०	०
जम्मा बाल अधिकार	१०	१७	१६	१७
जम्मा मानव अधिकार + बालअधिकार	६०	७५	६८	७२

HimRights

निष्कर्ष तथा सुझाव

मानव अधिकार अवस्थाको विगत चार महिनाको विश्लेषण गर्ने हो भने महिलाविरुद्ध भएका हिंसात्मक घटनाहरूले सबै अन्य घटनाहरूलाई उछिनेको देखिन्छ । महिला विरुद्ध भइरहेका यस्ता क्रुरतम् प्रकृतिका हत्या हिंसा, बलात्कार तथा यातनाले महिलाहरूको बाँच्न पाउने तथा सम्मानजनक ढङ्गबाट समाजमा रहन पाउने अधिकारहरू कृण्ठित हुन पुगेका छन् । नागरिक समाजको पहलमा महिला हिंसाविरुद्ध बालुवाटार घेराउ कार्यक्रम निरन्तर भइरहेको छ तर राज्यले यसकाविरुद्ध कुनै ठोस कदम चाली पीडितलाई न्याय र पीडकलाई सजाय दिलाएको देखिदैन । केही छानविन समितिहरूको निर्माण गरी सत्यतथ्य पत्ता लगाउन गरेको सरकारी पहलले मात्र महिलामार्थ हुने हिंसात्मक घटनाहरूको अन्त्य हुने देखिदैन । कडा कानूनसहित पीडकको कारवाही प्रक्रियामा सरकार तथा तिनका जिम्मेवार निकायहरू नलागेसम्म अपराधिक व्यक्ति तथा समूहहरूलाई थप अपराध गर्न प्रोत्साहन मिली नै रहनेछ । तसर्थ राज्यबाट महिलाविरुद्ध हुने हिंसात्मक घटनाहरूका पीडकहरूलाई कानूनको दायरामा ल्याउनका लागि आफ्ना निकायहरूलाई संवेदनशील बनाउने, पीडितहरूको सुनुवाईको लागि महिलामैत्री वातावरण तयार गर्ने, बोक्सी, छाउपडी जस्ता कुप्रथाहरूको विरुद्धमा जनचेतना अभियानहरू संचालन गर्ने, मानव बेचबिखन तथा घरेलु हिंसाविरुद्ध विशेष कानुनी साक्षरता कक्षाहरू संचालन गर्ने लगायतका ठोस कदमहरू चाल्नु पर्ने आवश्यक देखिन्छ ।

मानव अधिकारको क्षेत्राधिकारलाई मुलुकको सीमाले छेक्दैन भन्ने कुरा हालै सशस्त्र द्वन्द्वकाको अवधिमा मानवताविरुद्धको अपराधमा संलग्न हुने अधिकारी कर्णेल कुमार लामालाई लण्डनको अदालतले गिरफ्तार गरेको घटनाले पुष्टि गरेको छ । यदि राज्यले सशस्त्र द्वन्द्वकालमा भएका गम्भीर प्रकृतिका घटनाहरूलाई सत्य निरूपण आयोग निर्माण गरी सत्यको खोजी गरी पीडकहरूलाई कानूनको घेराभित्र ल्याउन सकेको भए यो स्थिति आउने थिएन । यसले सशस्त्र द्वन्द्वमा मानवताविरुद्धको अपराधमा संलग्नहरू भाग्न त सक्दछन् तर लुक्न सक्दैनन भन्ने भनाइलाई चरितार्थ गरेको छ । यसैगरी बेपत्ता आयोग निर्माण गरी बेपत्ताको खोजी गर्ने कार्य जति छिटो हुन्छ र राज्यले यसका कार्यमा संलग्न हुनेहरूलाई कारवाही गर्ने आँट गर्दछ उति नै कुमार लामा जस्ता अन्य अधिकारीहरू विदेशमा पक्राउ पर्ने श्रृंखला बढेर जान सक्छ ।

दैलेखका रेडियो नेपालका पत्रकार डेकेन्द्र थापाको हत्या प्रकरणको खुलासा भएबाट सशस्त्र द्वन्द्वकालमा माओवादी पक्षबाट भएका ज्यादतीहरूको पर्दाफास भएको छ । विद्यालयको विममा उभिण्डो बनाएर केही दिनसम्म सिस्नो पानी लगाउने तथा कुटपिटबाट बेहोस भएकै अवस्थामा खाल्डोमा पुरेको भन्ने घटनाका पीडकहरूमध्येका एकजनाको बयानले मानवीय क्रुरताको पराकाष्ठा झल्काएको छ । ढिलै भएपनि दैलेख प्रशासनले घटनामा संलग्न हुनेमध्येका केहीलाई पक्राउ गर्ने साहास गरेकोमा हिमराइट्स यसको स्वागत गर्दछ । तर उक्त अभियुक्तहरूको पक्राउप्रति प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईको टिप्पणी, तथा नेकपा (माओवादी) को वक्तव्य तथा घटनाको छानविन नगर्नका लागि दिइएको दबावले घटनाको निष्पक्ष छानविन होला भन्ने कुरामा शङ्का व्यक्त गर्ने ठाउँ दिएको छ । यसै घटनाको सन्दर्भमा प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईको पछिल्लो मन्तव्य भन हास्यास्पद छ । उहाँले एकातिर सशस्त्र द्वन्द्वमा भएका घटनाहरूको सत्य पहिचान गर्नका लागि सत्य निरूपण आयोग तथा बेपत्ता आयोग बनाउने कुरालाई आलटाल गर्दै आउनु भएको छ भने अर्कातिर दुवै आयोगलाई गोलमटोल बनाएर एउटै आयोगको मस्यौदा राष्ट्रपति समक्ष पेश गर्नु भएको छ । सत्य निरूपण गर्ने आयोग र बेपत्ता छानविन गर्ने आयोग दुईवटा अलग अलग विषयवस्तु भएकोले अलग अलग निर्माण हुनु पर्दछ जसमा पीडितहरूले निष्पक्षपूर्वक आफ्ना कुराहरू राख्न सक्ने पीडितमैत्री वातावरणको सुनिश्चित गरिनु पर्दछ तथा पीडकहरूलाई कानूनको घेरामा ल्याउने प्रष्ट प्रावधानहरू समावेश हुनुपर्दछ । यसप्रकारको आयोगले मात्र वास्तविक घटनाहरूको निष्पक्ष छानविन गर्न गरी सत्य बाहिर ल्याउन सक्छ । तर डेकेन्द्र थापाको हत्या प्रकरण बाहिर आएपछि प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईले हतारमा आत्तिदै अहिले आएर उक्त घटना सत्य निरूपण आयोगले नै हेर्ने विषय भन्दै पन्छाउने काम गर्नु भएको छ जुन अत्यन्त खेदजनक छ ।

राष्ट्रपतिद्वारा प्रमुख दलहरूलाई पटक पटक सहमति गर्नका लागि समय दिइता पनि आगामी चुनावी सरकारको नेतृत्व आफू नै लिने भन्ने अडानका कारण दलहरू बीच पटक पटक भएका सहमति तथा प्रतिवद्धता हावादारी गफमा सावित भएको छ । यसबाट राज्यको सर्वोच्च संस्था रहेको राष्ट्रपति कै अवमूल्यन भएको छ । जसबाट जनतामा राजनीतिक दलहरूको छवि धुमिल हुँदै गइरहेको छ । यस स्थितिमा प्रमुख दलहरूको सहमतिको सरकार नै एक मात्र विकल्प भएको कुरालाई आत्मासात गर्दै यथाशिघ्र सहमतिको लागि आँट गरेर अगाडि बढ्नका लागि हिमराइट्स सबै दलहरूसमक्ष हार्दिक आग्रह गर्दछ ।

मानव अधिकार संरक्षण र प्रवर्द्धनका लागि प्रतिबद्ध ! ! ! !

हिमालयन ह्युमन राइट्स मोनिटर्स (हिमराइट्स)

पुल्चोक, ललितपुर

फोन : ५५५५१११, फ्याक्स : ५५५४८८०

इमेल : himrights@wlink.com.np

वेबसाइट : www.himrights.org

